
ЄВА КВІНН

24 грудня 2023 року

Це був переддень Різдва... і все було дуже погано, як у традиційній різдвяній поемі. Кухня-вітальня Єви Квінн справді чимось нагадувала театральну сцену з моторошними різдвяними декораціями. Так було завдяки Габбі, її театральній сусідці по квартирі, яка любила створювати драматичні дивовижні сцени: на кожній стіні були задрапіровані сріблясті нитки мішури, вікна були завішені чарівними легкими шторами, а на кожній поверхні лежав штучний сніг. У вітальні також стояла величезна справжня ялинка, — така велика, що закривала собою половину телевізора, але їм було байдуже, тому що вона була красиво прикрашена срібними та білими кулями, а під нею лежала купа чудово запакованих подарунків, які вони нещодавно позагортали під пляшку вина та ТікТок-відео про лайфхаки з пакування подарунків. По радіо Мераяя Кері все ще вимагала, щоб на Різдво їй подарували великий, грубий гонорар за найпопулярнішу святкову пісню всіх часів. Але все це не мало значення для Єви, яка сиділа за кухонним столом, дивлячись на екран свого ноутбука. Ба навіть витріщаючись. Вже не вперше. Вона робила так, відколи отримала результати тесту ДНК напередодні.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

— Ти знову на це дивишся, — озвучила Габбі очевидне, передаючи їй у чашці з оленями лате на соєвому молоці.

— Знаю. Це тому, що я досі не можу повірити, що це правда.

Єва взяла каву і, не відводячи погляду від екрану, насипала в чашку цукор із цукорниці, що стояла поряд на столі. Їй не потрібно було дивитися вгору, щоб зрозуміти: Габбі знову закотить очі від того, що Єва споживає цукор. Свою місію її подруга вбачала в тому, щоб спрямувати Єву на безлактозний, безглютеновий, веганський йога-пілатес шлях, але нічого не виходило. Уже 2007-й день поспіль. Єва вирішила, що завтра їй буде краще. Уже 2007-й день поспіль.

— Я не розумію, чому вона просто не може сказати мені? Чому ніхто не скаже мені? *«З Різдвом тебе, Єво, ось твій подарунок — інший тато. Сподіваємося, тобі подобається».*

Габбі сіла на соснову лавку з іншого боку їхнього кухонного столу й підтягнула коліна до грудей. Вона була одягнена в свою зелено-червону смугасту піжаму з Грінчем.

— Можливо, ніхто не знає. Можливо, ти одна з тих людей, про кого знімають документальні фільми на «Netflix». Тебе з народження поміняли місцями з кимось іншим і ти двадцять дев'ять років жила і ні про що не підозрювала, аж поки тобі не знадобилася трансплантація органів, і — бац!.. — драматично фантазувала Габбі. — З'ясовується, що батьки не підходять як донори. Потім вони розповідають, що в пологовому відділенні сталася плутанина, тому що лікарка відпрацювала вісімнадцятигодинну зміну і була настільки втомлена, що переплутала бирки на зап'ястях дітей. Я думаю, тобі варто перевірити, чи не народжував хтось із відомих людей того дня, коли ти з'явилася на світ.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Я завжди думала, що ти дивно схожа на Ніколь Кідман. Тільки ти нижча за неї та любиш поїсти.

Єва зробила ковток кави й почекала, доки її зуби перестане зводити від такої солодкості. Зазвичай вона брала лише дві ложки цукру. Мабуть, цього разу через неувважність поклала більше.

— Дякую тобі. Я подумаю про це. Хоча ймовірність того, що Ніколь Кідман народила двадцять дев'ять років тому в лікарні Глазго, досить мала, тому я думаю, що є більш логічне пояснення.

— Ти маєш рацію! — Габбі нахилилася вперед, спершись ліктями на стіл. — Тебе вкрали. З лікарні. Твоя мати, Свята Гелена, вчинила напад на пологовий будинок і втекла з тобою у своєму рюкзаку «Prada».

— О, ні, не може бути!

— О, так, ще й як може!

Ямочки на щоках Єви, яких не було в Ніколь Кідман, поглибилися, коли вона усміхнулася.

— Я думала, ми домовилися про те, що ти бодай трохи вгамуєш свою театральність.

Габбі, наполовину американка, наполовину шотландка, грала Попелюшку в різдвяній пантомімі в театрі у Глазго. Це була її найбільша роль після переїзду до Шотландії з Лос-Анджелеса майже шість років тому, тож останні кілька тижнів вона спілкувалася занадто театралью. І так, Єва вбачала іронію в тому, що молода акторка переїхала з Голлівуду до Глазго, щоб зіграти в театрі. Габбі виростила в Каліфорнії і просто приїхала в Шотландію для того, щоб відпочити та побачитися з батьком, який повернувся на батьківщину, коли їхній із мамою двадцятирічний шлюб завершився мирним розлученням. Під час гостювання тут Габбі спонтанно вирішила пройти прослуховування

на роботу в телевізійній компанії, отримала цю посаду і залишилася в Глазго. Через кілька місяців вона підписала контракт із агентством талантів у Глазго, одразу зв'язалася зі своєю агенткою, яку звали Єва Квінн, і незабаром після цього переїхала у вільну кімнату до Єви.

Через п'ять років резюме Габбі включало кілька рекламних роликів, кілька п'єс, кілька епізодів у шотландських кримінальних шоу і навіть чотири пантоміми.

Звичайно, допомогло те, що Єва була гарною агенткою і тримала руку на пульсі акторських подій. Габбі одразу стала її пріоритетним клієнтом, Єва повірила в її талант, та чудово розуміла, що Габбі має щомісяця сплачувати половину орендної плати за їхню квартиру на другому поверсі в районі Мерчант-Сіті в центрі Глазго.

Габбі кивнула, і неохайна гулька на її голові похитнулася.

— Ти маєш рацію, треба менше театральності. Давай змінимо тему. Я тобі казала, що кожного року поясню мамі, у чому суть пантоміми, а вона так досі і не зрозуміла, — сказала Габбі.

Габбі було важко утримувати свою увагу на чомусь довше, ніж тридцять секунд, але це не стосувалося фільмів, телешоу, можливостей роботи чи Майкла Б. Джордана.

— Що у тебе буде цього року? — запитала її Єва.

Габбі зітхнула.

— Традиційне британське сімейне різдвяне комедійне шоу, засноване на казках, яке заохочує до участі глядачів. Моя мати виросла в Малібу і, може, тому вона не розуміє, що у цьому веселого. Вона каже, що це звучить як її найгірший кошмар.

— Це і *мій* найгірший кошмар, — відповіла Єва. — Ну, майже. Найгірший кошмар все-таки, — це виявити,

що чоловік, якого я вважала своїм батьком, ним не є. О, і вибач, що розвінчую твою теорію, але мене не вкрали з пологового будинку, тому що кілька людей у списку зв'язків ДНК мають ті самі прізвища, що й мої прабабусі та прадіди з боку моєї мами, тож Гелена точно народила мене. Ніколь Кідман буде розчавлена.

Погляд Єви повернувся до екрану. Її батьківська ситуація була написана чорним по білому.

Вірніше, її не було.

Вона зробила тест ДНК одночасно зі своїм двадцятидворічним зведеним братом Ангусом. Або принаймні він *був* її зведеним братом до того, як цей тест не довів протилежне. Ангус і його близнюк Фелікс були синами її тата з Аннабель, жінкою, заради якої він залишив її матір двадцять п'ять років тому, лише через чотири роки після народження Єви. Ангус зробив тест із цікавості, оскільки вивчав генетику в університеті. Єва приєдналася до експерименту частково для того, щоб вони могли порівняти результати, а частково тому, що вона подивилася цілу серію «Давно втраченої сім'ї» й хотіла дізнатися, чи є у неї десь якісь загублені родичі. Можливо, королівські особи. Або серійний убивця. Або Даліла, стара жінка, яка жила нагорі й стукала ковінькою в підлогу, якщо вони говорили голосніше, ніж пошепки.

Коли вчора прийшли результати, вона очікувала побачити ім'я Ангуса Квінна у верхній частині результатів із найвищою спільністю ДНК, але ні, жодних ознак його існування. Нікого з тієї частини родини. Насправді по батьківській лінії було лише кілька імен, і вона не впізнала жодного з них. Єва дочекалася, поки шок мине, а потім надіслала якнайкраще повідомлення до найближчої родички, яку виявив тест. Бетані Малдун. Вона жила

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

в Глазго. Споріднення: троюрідна сестра по батьковій лінії.

Шановна Бетані, я щойно отримала результати аналізу ДНК і дізналася, що ми є родичами з боку мого батька. Це досить несподівано, тому що я не знала про вашу гілку генеалогічного дерева.

Насправді вона просто хотіла їй написати: «ХТО ТИ В БІСА ТАКА???»». Але Єва вирішила не лякати незнайому їй жінку. Відповіді поки що немає, але Єва жила надією, лише злегка хвилюючись через потенційний зв'язок із серійним убивцею. Габбі потягнулася до свого тоста.

— Ти вже сказала Ангусу?

Самої думки про це було достатньо, щоб Єва захотіла полежати в темній кімнаті, доки її двадцятидворічним братам не виповниться тридцять. Вона щиро сподівалася, що це не зашкодить її стосункам із ними. Ангус і Фелікс були справді хорошими хлопцями, і вона їх дуже любила. Через різницю у віці у них не було багато спільного, але оскільки вони досягли віку, що дозволяє вживати алкоголь, вона зустрічалася з ними принаймні пару разів на місяць за вечерею в одному з багатьох студентських пабів у Вест-Енді. Як правило, вони були голодними, тому що всі свої гроші витрачали на відвідування пабів. Їй не шкода було платити за всіх, тому що вона гарно проводила з ними час і їхні розповіді викликали у Єви ностальгію за студентським життям.

Під час останньої прогулянки вони розповіли їй про свої плани на Різдо. І ні, її тато не запросив її приєднатися до них. Вона навіть не могла зрозуміти, як цей тест ДНК змінить їхні стосунки з батьком. Чи краще сказати «з колишнім батьком»? Кожна клітинка її мозку стогнала від тягара цієї думки.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Не те щоб вона була татусевою дочкою. Жорстока реальність полягала в тому, що вони навіть не були близькими. Як і її мама, її тато завжди був трудоголіком, і він мало цікавився її вихованням. Вона бачила його одну неділю на два тижні, коли росла, і навіть тоді він часто вигадував причину, щоб скасувати зустріч. Їхні стосунки були... поверхневими. Так, це було влучне слово.

У якийсь момент у підлітковому віці Єві спало на думку, що це не добре, але її дідусь і бабуся — батьки її мами — завжди надавали їй всю свою любов, підтримку та час, який вона могла забажати, тому присутність тата не була такою вже важливою. І все ж сама думка про всі сімейні зв'язки, які доведеться розплутати, сповнювала її жахом.

— Ні. Ангус і Фелікс катаються на лижах на півдні Франції з моїм татом.

На мить вона подумала, що відсутність генетичного зв'язку з її братами може бути пов'язана з тим, що Брюс не є біологічним батьком близнюків. Можливо, у Аннабель була шалена інтрижка чи вона таємно свінгувала? Але ні. Відповідь на це запитання була в будь-якій фотографії Брюса з його синами. У хлопців була його статура, його зріст, його плечі, і, що найважливіше, молодші варіанти його обличчя. Не було жодної помилки щодо біологічного зв'язку. На щастя, на фізичній подібності схожість і закінчилася. Її брати були набагато веселішими, більш люблячими та сприймали себе набагато менш серйозно, ніж Брюс.

— У будь-якому разі, я відчуваю, що мені потрібні деякі відповіді, перш ніж я скажу всім те, через що мене викреслять зі списку різдвяних листівок. Проблема в тому, що я не знаю, де я ці відповіді знайду.

— Може, все ж таки варто спитати в мами?

— Габбі, чи не ти щойно назвала її Святою Геленою?

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Єва не пам'ятала, коли вони придумали це прізвисько, але воно було настільки влучним, що прикилося. Її мама була одним із найкращих адвокатів у кримінальних справах у місті. Сухий, серйозній особистості Гелени дуже підходила ця робота.

— Їй важко навіть просто визнати, що вона займалася сексом, аби з'явилася я. Вона навіть зі мною про це поговорити нормально не може. І я не намагатимуся це змінити. Вона вже не надто привітна, тому що сьогодні вранці вона снідає зі мною та бабусею, як завжди перед днем народження. Я думаю, вона припускала, що зустрічі не буде, тому що бабуся сьогодні переїжджає. Якщо я розпитаю її, вона розлючено втече, і я не побачу її до Великодня, і навіть тоді бабусі доведеться домовлятися про припинення вогню. Я просто... Я просто не можу в це повірити. Я маю на увазі, *частково*, звичайно. У мого тата було три дружини перед останньою, і він людина нестабільна в цьому сенсі, але моя мама... Коли ти сказала їй, що ми з Сонні домовилися про те, щоб бути «друзями з перевагами», їй довелося добряче хильнути хересу і подивитись один за одним кілька епізодів «Хорошої боротьби», щоб заспокоїтися.

Тост із авокадо зупинився за кілька сантиметрів від рота Габбі:

— Ще раз вибач за це. Того дня я забула, як фільтрувати те, що кажу.

— Не того дня, а того року.

Неможливо було злитися на Габбі, але розмова про Сонні щойно дала Єві ще один привід зітхнути. Вона

* «Хороша боротьба» (англ. «The Good Fight») — американський телесеріал в жанрі юридичної драми; спін-оф телесеріалу «Гарна дружина».

побачить його сьогодні, коли він прийде забрати ключі від старого будинку бабусі та одночасно передасть ключі від її нової оселі. Він був агентом із нерухомості, який продав дім бабусі за неї та вів переговори про придбання для неї нового помешкання, тож він зробив їй послугу, домовившись про обмін ключів. Зазвичай це не було частиною послуги, але він запропонував і Єва була йому за це вдячна. Хоча це було до того, як вони почали дуже суперечливу дискусію про статус їхніх стосунків кілька днів тому. Це закінчилося тим, що Сонні поставив їй ультиматум, і вона все ще не була впевнена, якою буде її відповідь.

Єва знову підняла чашку, і цього разу вона, мабуть, була в зоні датчика руху їхньої різдвяної іграшки, тому що сімейство пухнастих співочих пінгвінів на кухонній тумбі, що працюють на батарейках, раптово ожило і, трясучи пір'ям, заспівало «Ми бажаємо вам веселого Різдва».

— Чому в мене ніколи немає катапульти, коли вона мені потрібна? Всесвітній фонд захисту дикої природи мене б засудив, якби вони дізналися, що я хочу зробити з цими птахами, — зітхнула Габбі.

— Вони піднімали мені настрій протягом першого тижня, але тепер сказано бісять, — пробурмотіла Єва, все ще розсіяно дивлячись на сторінку перед собою — Бетані Малдун. Живе у Глазго. — І ти не можеш заподіяти їм біль. Ти веган.

— І то правда. Я думаю, що ми вимкнемо їх назавжди або подаруємо твоїй бабусі. Подарунок на новосілля, — запропонувала Габбі, перекидаючи через плече свою буйну гриву, — подарунок від її афроамериканської мами та італійсько-шотландського тата.

Єва раптом усвідомила, що вона більше не впевнена в походженні своїх власних яскравих рудих прямих пасем.

Вона відкрила вкладку етнічної приналежності у верхній частині екрана, щоб побачити кругову діаграму, яка пояснювала, що її коріння — це 62% шотландців та 38% ірландців. Це не було великою несподіванкою і також нічого не пояснювало. Її бабуся, Кеті, мала ірландських родичів, і більшість населення західної Шотландії мали принаймні кількох предків, які походили зі Смарагового острова. Єва подумала про пропозицію Габбі щодо співаючих пінгвінів та вперше за цей ранок усміхнулася.

— Не найгірша ідея. Я заберу їх, коли піду. Бабуся любить пінгвінів. До речі, — вона поглянула на годинник. — Час перенести свій...

Звук від ноутбука зупинив її, коли вона піднялася з крісла. У верхньому правому куті раптово з'явилось маленьке вікно сповіщень. Повідомлення від Бетані Малдун. Єва швидко сіла назад і відкрила повідомлення.

Вітаю! Було приємно отримати ваше повідомлення, хоча я не впевнена, що можу бути корисною. Я власниця кафе «Круасан» у Вест-Енді Глазго. Якщо ви коли-небудь будете тут поблизу, завітайте в будь-який час, або якщо ви бажаєте поговорити по телефону, просто надішліть мені свій номер. Бетані.

— Це від Бетані, — вигукнула Єва. — Вона каже, що у неї є кафе, яке...

Вона швидко зауглила це місце.

— ...знаходиться недалеко від Байрес-роуд. Недалеко від старого будинку бабусі. Я могла б заскочити туди сьогодні, якщо матиму можливість.

Єва спробувала продумати логістику. Більшу частину дня вона мала бути в бабусиній новій квартирі. Вона

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

могла б зайти в кафе, можливо, купити їм обід із собою, та познайомитися з Бетані Малдун...

— А може, мені варто забути про все це до Різдва і не думати ні про що інше, окрім величезного списку справ, які я маю зробити.

Насправді Габбі трохи більше хвилювалася про власний список справ.

— Дилема. Я відчуваю твій біль і співчуваю тобі, подружко. Але чи можу я просто перевірити, чи у твоєму списку справ є пункт про те, щоб забрати Ніка з аеропорту, якщо його рейс запізниться? Тато точно не може допомогти, тому що він сьогодні працює, тож допомогти мені зможеш тільки ти, якщо я не встигну, а він не зможе взяти таксі.

Габбі планувала зустріти його в аеропорту та відвезти до театру, щоб подивитися виставу, а Єву поставила в режим очікування на випадок, якщо його рейс запізниться. Не те, щоб Єва була проти зробити це для Ніка і Габбі. На кілька років старший за Габбі, він явно ввібрав у себе гени невимушеності, легкої поведінки та залишив екстравертні, хаотичні гени своїй сестрі. Але їхнє почуття гумору та всебічна пишність були однакові, і Єві подобалося тусуватися з ним, коли він востаннє приїздив сюди. Він планував залишитися в їхній квартирі сьогодні ввечері, а потім брат і сестра мали вирушити на різдвяну вечерю в готелі біля озера Лох-Ломонд, де їхній тато був головним кухарем. Єва проведе святвечір, як завжди, з бабусею, — цього разу в її новенькій квартирі.

Повертаючись до суті, Єва відкрила нотатки на своєму телефоні. Гігантський список справ:

1. Приєднатись до мами та бабусі на щорічному маминому сніданку перед днем народження.

2. Намагатися не допитувати маму про те, від кого вона завагітніла майже тридцять років тому.
3. Прослідкувати за тим, що всі бабусині речі зі старого помешкання запаковані для переїзду.
4. Давати всім емоційну підтримку і не плакати.
5. Відвезти бабусю в її нову квартиру.
6. Розпакувати її речі та влаштувати її в новій квартирі (озброївшись бренді та печивом).
7. Купити Сонні різдвяний подарунок.
8. Не допитувати маму.
9. Бути готовою зустріти Ніка в аеропорту.
10. Мати святковий настрій (до біса).
11. Все ще намагатися не допитувати маму.
12. Дати Сонні відповідь на запитання, яке він поставив минулої ночі.
13. Переконатися, що у бабусі є все необхідне для її традиційного різдвяного сніданку завтра.
14. Заповзти в ліжку, постарівши на сто років.

— Так, є. Номер 9. Я буду до твоїх послуг, якщо я тобі знадоблюся, Попелюшко, — лагідно відповіла Єва.

Вона не сказала цього вголос, але насправді сподівалася, що її допомога не знадобиться, тому що вона просто хотіла зосередитися на тому, щоб бабуся переїхала сьогодні. Це був її пріоритет. Навіть її термінова потреба знати правду про свого тата стояла після щастя бабусі.

— Так, — рішуче оголосила вона, закриваючи ноутбук, — досить цього всього. Я запізнююся. Мама стукатиме пальцями по кухонному столу, а бабуся готуватиме хлопцям-перевізникам третю чашку чаю та намагатиметься

силоміць нагодувати їх карамельками, якщо я невдовзі туди не приїду.

Тож Єва підвелася, закрила ноутбук і поклала його в свою сумку поруч із подарунковою упаковкою для мами. Вона хутко вимкнула співочих пінгвінів, перш ніж вони встигли ожити, а потім схопила свою яскраво-червону куртку-пуховик із гачка на дверях. Вона пасувала до темно-червоних чобіт, які вона діставала зі скрині з взуттям біля свого ліжка, коли з'являвся бодай натяк на мороз чи сніг. Сьогодні було більше, ніж натяк. Цілих два дюйми впали за ніч і вкрили все місто білою ковдрою. Біле Різдво. Це було те, на чому процвітали ромками та букмекерські контори. Хоча цей день не виглядав так, наче він із якогось романтичного різдвяного кіно.

Єва поцілувала Габбі в щоку й поспішно сказала:

— До зустрічі, Сіндерс, — а тоді вискочила за двері й спустилася на ліфті до підземної автостоянки, де на неї чекав її старенький, пошарпаний, але улюблений білий джип «Ренегат».

Вона заскочила всередину, завела двигун і поїхала до електричних воріт, які працювали настільки повільно, що були всі шанси, що у автомобілів міг закінчитися бензин, поки вони відчиняться. Єва побарабанила пальцями по керму, зважуючи свою дилему. Сьогодні був Святвечір. І святкування дня народження її матері. Її бабуся переїжджала. Вона була готова забрати Ніка з аеропорту та доставити його в театр. І вона має провести розмову зі своїм хлопцем, яка визначить їхні стосунки. І все ж єдине, чого вона справді хотіла, — це піти й поговорити з Бетані Малдун. Тому що саме сьогодні Єва відчайдушно хотіла дізнатися, чи все її життя було брехнею.